

Žuvis, kaip ir žmonės, yra Dievo sutvėrimai

Lede išalusi Pašešupio
parko tvenkinio
(šalia Parko g.) gyventoja
Vytauto ŽEMAIČIO nuotrauka

Daugiau 2 psl.

Rekordinis atlyginimų atotrūkis tarp savivaldybių

Indrė GENYTĖ-PIKČIENĖ, ekonomistė. Statistikos departamento duomenimis, paskutinį 2020 m. ketvirtį vidutinis darbo užmokestis į rankas buvo net 12,8 proc. didesnis nei prieš metus ir siekė 967 eurus.

Be įtampos darbo rinkoje, kurios nenumalšino pandemijos keliami ekonominiai iššūkiai, impulsą kilti algoms suteikia kasmet keliamas minimalus mėnesinis atlyginimas (MMA). Jis paprastai mokamas už nekvalifikuotą darbą, tad MMA

kilstelėjimas sukelia spaudimą likusiai atlyginimų vertikalei. Lietuvoje šis dydis pastaraisiais metais buvo keliamas itin sparčiai. Pagal MMA Lietuva lenkia ne tik Bulgariją, Vengriją, Rumuniją, Kroatiją, bet ir kaimynes Lenkiją, Latviją, Estiją bei Čekiją ir Slovakiją.

Pernai nebuvo savivaldybės, kurioje atlyginimai būtų kritę. Sparčiausiai 18-20 proc. darbo užmokestis po mokesčių augo Kalvarijos, Vilkaviškio, Šalčininkų, Tauragės, Utenos ir Anykščių savi-

valdybėse. Tuo tarpu vangiausiai algos augo Neringos (5,1 proc.), Druskininkų (5,7 proc.) ir Palangos (8,2 proc.) savivaldybėse - Lietuvos poilsio, turizmo ir rekreacijos centruose, kurie atsidūrė karantino keliamų ribojimų smailgalyje.

Vidutinis neto darbo užmokestis Vilniuje 2020-ųjų pabaigoje siekė 1 082 eurus, Kaune - 1 005, o Klaipėdoje - 1 003 eurus.

Liūdina, kad tik šios trys didžiųjų miestų savivaldybės iššoka virš Lietuvos atlyginimų vidurkio. Že-

miausiai atlyginimais į rankas pasižymi Zarasų ir Varėnos savivaldybės - jose atitinkamai vidutinės algos sudaro 702 ir 710 eurų. Ne ką didesnės ir Ignalinoje, Lazdijuose, Pasvalyje bei Radviliškyje. Šiuose rajonuose atlyginimams įsibėgėti neleidžia lėtėjantis ekonominis pulsas.

Neslopstant gyventojų migracijos ir telkimosi į miestus procesams, mažėja pirkėjų ratas ir galimybės verslams augti.

Daugiau 2 psl.

IN MEMORIAM

Ežerinė Rainė iš Pašešupio parko tvenkinio 2014-2021 03 05

Po kelias savaites trukusios ligos, susijusios su plaučių nepakankamumu (deguonies trūkumu), Pašešupio parko tvenkinio bendruomenė atsisveikino su Ežerine Rainė (toliau Rainė).

Iš gyvenimo ji pasitraukė pačiame jėgų žydėjime, tačiau jau įgijusi nemažai patirties. Rainė daugybę kartų išvengė nuo pavasario iki rudens tvenkinį apsėdančių žvejų masalo, kuris pražudė gausybę mūsų gentainių, įskaitant kelias žymiai vyresnes lydekas, mūsųose laikytas proto bokštais. Ir kas galėjo numanyti, kad Rainė išstiks gerokai skausmingesnė žūtis, nei patekus ant kabliuko vėliau būti iškeptai ar suvalgytai sriuboje, kurią žmonės vadina žuviene.

Atėjus žiemai vandens paviršių padengė ledas. Iš pradžių plonas, kaip ir ankstesnėmis švelniomis žiemos. Jis netrukė žuvims gyventi, nes užtraukdavo ne visą tvenkinį ir greitai ištirpdavo. Tačiau šių metų metinis buvo kitoks – paspaudus šalčiui jis pasidarė toks storas, kokio neprisiminė tvenkinio senbuvės.

Dar vandenyje esant užtektinai deguonies jos aiškino, kad netrukus ateis tven-

kinį pamėgę žvejai – dauguma jų gyvena aplinkiniuose daugiabučiuose – ir išgelbės potencialų savo laimikį. Tam užtektų, kad kiekvienas išgręžtų bent po eketę.

Tačiau žmonės ant ledo nepasirodė. Matyt, vieni bijojo įlūžti, kiti neturėjo laiko arba buvo įsitikinę, jog orui atvėsus iki minus 20°C jų „bala“ neužšąla. O gal nežinojo, kad žuvys po ledu gali dusti. Bet tai mums menka paguoda.

Pirmiausiai deguonies trūkumą pajuto pačios mažiausios – pilvus aukštyn išvertė, o po to dugne atgulė šimtai žuvyčių, kurios galėjo augti, gyventi, džiaugtis neužkibusios ant kabliuko arba žvejų paleistos, nes netinka nė katinui.

Vis blogiau ėmė jaustis ir vyresnės, tačiau visas ramino Rainė – pagalba tikrai ateis, juk ne visi žmonės galvoja, kad žuvys – tik nebylūs padarai, tinkami vien kepti, virti ir rūkyti. Žinoma, mes nesitikėjome plaučių ventiliavimo aparatų. Tvenkinys juk ne ligoninė, kuri pasako, ko jai trūksta, o verslas nedelsdamas sumeta pinigų.

Mums pinigų nereikia, kaip ir plaučių ventiliacijos. Mums reikia tik oro, kurio žmonės turi nepalyginamai daugiau nei pinigų ir visų kitų turtų.

Rainė tikėjo, kad žmonės jo suteiks. Tikėjo, tačiau nesulaukė. Nesulaukė ir tu, kurių tiesioginė pareiga gelbėti į bėdą patekusias žuvis – aplinkosaugininkų. Prieš pat atiduodama Dievui siela – žuvis ją turi, nes, kaip ir žmonės, yra Dievo sutvėrimai – Rainė pasakė ant jų nepykstanti: „matyt, turėjo svarbesnių reikalų.“ O leisdama paskutinį kvapą liepė neprarasti tikėjimo, kartojo, kad mus išgelbės žmonės arba Dievas, atsiuntęs staigų atlydį.

Ir štai Rainės nebėra. Ji atgulė tvenkinio pakraštyje, kad išaltų permatomame lede. Taip ir negyva siekė duoti ženklą žmonėms, kad jų pagalbos reikia dūstančioms žuvims.

Ačiū, Rainė. Mums labai truks tavęs, jeigu, žinoma, išgyvensime.

Grupė bendragenčių

Pašešupio parko tvenkinio kronika

Vytautas ŽEMAITIS. Pirmasis, supratęs Rainės siunčiamą žinią, buvo pro tvenkinį ejęs pilietis, kuris dažną rytą mankštinas Pašešupio parke. Jis informaciją perdavė iš veido pažįstamam žurnalistui, kuris pasirodė esą šių eilučių autorius. Buvo penktadienis, kovo 5 d., maždaug 8.30 val.

Toliau įvykiai klostėsi taip.

Kovo 5 d., 10.27 val. skambinu Aplinkos apsaugos departamento prie Aplinkos ministerijos Marijampolės valdybos viršininkui Gintautui Česaičiui. Informuoju apie situaciją Pašešupio parko tvenkinyje. Pašnekovas sako, kad tuoj vyksta į vietą.

Pasidaro ramu, juk darbo imasi specialistai. Juolab kad tik ką perskaičiau Aplinkos apsaugos departamento išplatintą pranešimą spaudai, be kita ko, informuojantį apie pareigūnų reagavimą į pranešimus. Pasirodo, šių metų vasario mėnesį Aplinkos apsaugos departamento valdybų pareigūnai ne darbo metu 200 kartų vyko ištirti gautų pranešimų į vietą. Iš jų 7 kartus tai darė Marijampolės valdybos aplinkosaugininkai. Apėmė pasitenkinimo jausmas, kad ne tik padėsiu išgelbėti dar neuždususias žuvis, bet ir savo pranešimu prisidėsiu prie geresnės Marijampolės valdybos statistikos kovo mėnesį.

Tačiau kitą rytą supratau, kad prisidėsiu tik pranešimu, o ne pagelbėdamas Pašešupio tvenkinio išlikusiems gyventojams.

Kovo 6 d., šeštadienis, 9.40 val. Stoviu prie tvenkinio. Ledas kaip buvęs, tik iš po nakties saulėje spindi jį užklojęs sniegas. Per jo baltumą nebesimato Rainės ir tokio pat likimo

sulaukusių jos gentainių. Skambinu ponui G. Česaičiui, klausiu, kodėl nieko nesimė. Atsako, kad „mūsų žmonės“ buvo nuvykę ir matė nugaišusių žuvų.

Suprantama matė. O kodėl nieko nesimė joms gelbėti? „Žinote, čia tokia situacija...“, - pradeda aiškinti Marijampolės valdybos viršininkas. Situacija man prieš akis. Atsiprašau už sutrukdytą ir baigiu pokalbį.

Kovo 6 d., 10.11 val. Skambinu merui Povilui Isodai. Nupasakojau padėtį. Savivaldybės vadovas, vos išgirdęs apie skambutį į valdybą, klausia: „Niekas nepadarė?“ Matyt, jau turėjo reikalų.

Sugalvojusiems pranešti apie skubaus reagavimo reikalaujančius įvykius, verčiau skambinti Aplinkos apsaugos departamento siūlomais numeriais 112 arba (8 5) 273 2995.

Kovo 7 d., sekmadienis, 9.20 val. Tvenkinyje be pokyčių. Įdomu, kiek per dvi paras užduso Rainės bendragenčių. Kita vertus, dūsta ne žmonės, žuvis, jos pakentės iki pirmadienio.

Kovo 8 d., pirmadienis. Kalendoriuje Tarptautinė moterų solidarumo diena. Policininkai prie savo būstinės Kauno gatvėje stabdo automobilius, kuriuos vairuoja moterys - teikia joms po tulpę. Kad taip po oro gurkšni kiekvienai Rainės gentainei. Bet vyrai užsiėmė – moterų sveikinimo metas. Be to, ledą vėl užklojo sniegas. Nugaišusių žuvų nesimato. Gal tai reiškia, kad nebėra problemos.

Kovo 9 d., antradienis. Matyt, nebėra.

Rekordinis atlyginimų atotrūkis tarp savivaldybių

Atkelta iš 1 p.

Susidurdami su sklėjančia rinka, smulkūs regionų verslai neturi galimybių kelti atlyginimų tuo dar labiau įsukdami mažėjančios perkamosios galios spirale. Dėl šių priežasčių regioninis atlyginimų atotrūkis pernai metų pabaigoje buvo rekordinis ir siekė net 381 eurą. 2019 m. pabaigoje šis skirtumas siekė 349 eurus – beveik dešimtdaliu mažiau, o prieš penkis metus jis tesudarė 237 eurų.

Nors šių metų pradžia vangi ir ūkį kausto karantinas, o statybų sektorių – seniai neregėta žiema, to nepakaks atlyginimų augimui užgniaužti. Prognozuojama, kad vidutinis darbo užmokestis šiemet kils 5 proc. Be to, algų vidurkius kaitins jau suplanuotas darbo užmokesčių augimas viešajame sektoriuje. Dėl padidinto bazinės pareiginės algos dydžio kils atlyginimai visiems valstybės tarnautojams, pareigūnams, teisėjams, kariams, politikams, valstybės ir savivaldybių

biudžetinių įstaigų darbuotojams, tarp kurių patenka ir socialiniai darbuotojai, pedagogai, ikimokyklinių ir priešmokyklinių ugdymo įstaigų auklėtojai.

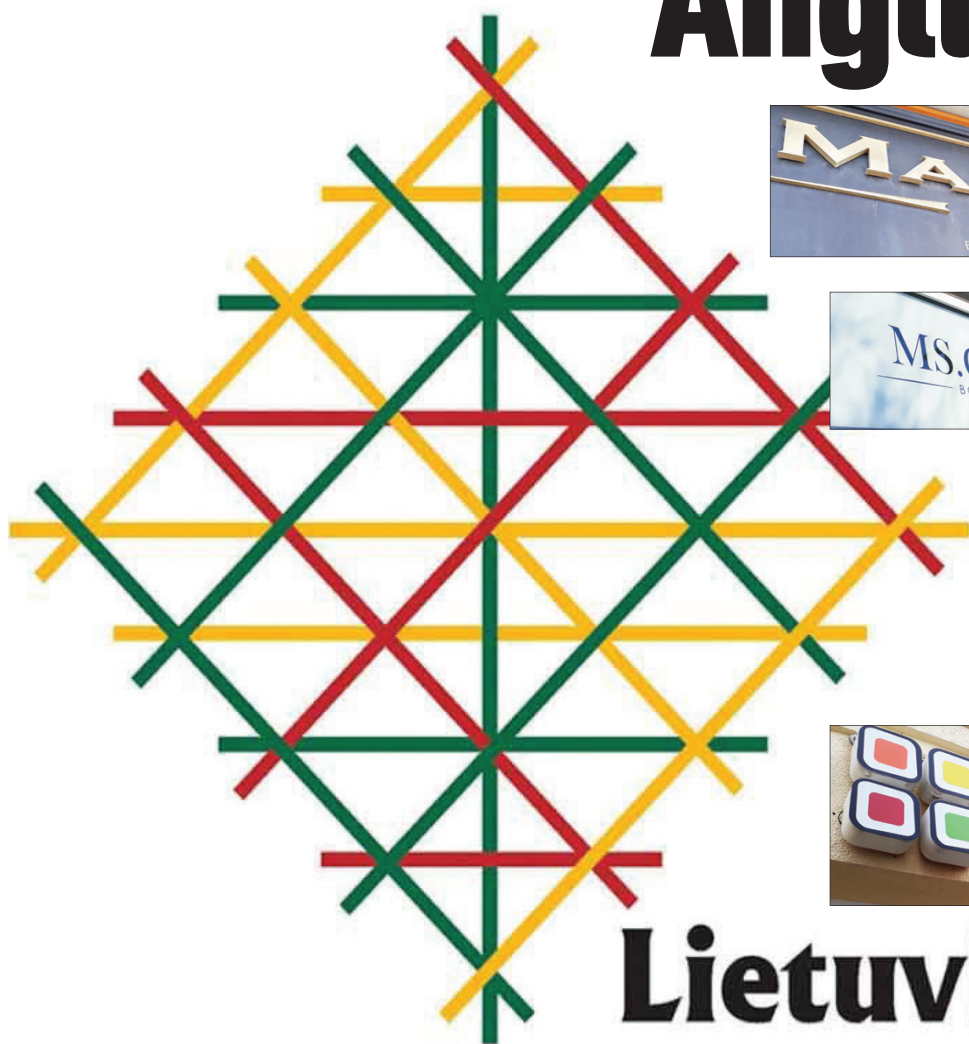
Energijos atlyginimų augimui ilies nuo metų pradžios 35 eurai pakelta mėnesinė minimali alga – ji šiuo metu siekia 642 eurų „ant popieriaus“, arba 460 eurų „į rankas“. Vis dėlto, regioniniams darbo užmokesčio skirtumams mažėti bent jau kol kas prielaidų nėra.

R. Makauskas patikslino

Pasirodžius publikacijai „Ir pasigirti jis didelis mėgėjas...“ („Miesto laikraštis“, kovo 4 d.), į redakciją paskambino tarybos narys Romualdas Makauskas. Tekste teigta, kad jis pasigyrė parama ligoninei, kuriai taryba iš biudžeto skyrė nemažą pinigų sumą.

R. Makauskas patikslino, kad jis ne tik pritarė mokesčių mokėtojų lėšų skyrimui, bet ir aukojo asmeninių lėšų: tiesiogiai ligoninei bei „Rotary“ klubo, kuriam priklauso, ir savivaldybės kovos su COVID 19 fondams.

Anglų kalbos metai

Lietuvių kalbos dienos

Frankas KRUKAS (ketvirtasis)*. Išvargintas Lietuvos šalčių, karantino, palikau merdinti verslą, sėdau į lėktuvą ir po geros paros jau mėgavausi saule Atlanto vandenyno pakrantėje, JAV Miami (liet. Majamis) mieste. Čia žiemą temperatūra nesileidžia žemiau 20 laipsnių šilumos. Ja pasilepinęs visą vasarį, susiruošiau namo, nes ten atšilo, o valdžia šiek tiek atleido karantino gniaužtus.

Bičiuliai, kurių per mėnesį įsigijau nemažai, surengė prašmatnias išleistuves. Prisivaišinau iki žemės graibymo. Tiksliau, iki lėktuvo grindų. Matyt, panašiai kaip sovietiniame filme, kai vienas vyrukas po geros degtinės dozės vietoje Maskvos atsidūrė Leningrade (dabar Sankt Peterburgas), o visas humoras prasidėjo, kai abiejų miestų nauji gyvenamieji rajonai pasirodė esantys panašūs, kaip du vandens lašai.

Aš tokio lygio nepasiekiau ir, kaip numatyta tvarkaraštyje, nusileidau Vilniaus aerouoste. Sužinojęs, kad reikės mažiausiai dešimt dienų izoliuotis, su ke-

liais kartu atskridusiais vyrukais patraukiau į „Duty Free“ (neapmuitinamą) parduotuvę. Čia visam atsiskyrimo laikotarpiui užpirkome gėralo, kurio atsargas pradėjome intensyviai naikinti belaukdami, kol mus nuveš į numatytą viešbutį.

Kitą rytą pabundu skaudančia galva. Aptinusiomis akimis dairausi po kambarį – jis labai priminė Miami apartamentus. „Ar tik nebus vyrukai įsodinę mane į lėktuvą atgal?“ – pagalvoju apie Vilniaus aerouostą. Tačiau dabar labiausiai rūpi ne tai, o suvilgyti gomurį pagal principą gydykis tu, nuo ko susirgai.

Išeinu į gatvę ieškoti gėralo: „Miami, ne kitaip“, – vėl sunkiai sąmonę pasiekia mintis matant neonines ir kitas iškabas. Praveriu kažkokios grožio įtaigos duris, jau noriu klausti pasitikusios moters, kur artimiausia alkoholio parduotuvė, tačiau ji pralenkia mane. „Ką fotografuojate?“ – pasidomi gryna lietuvių kalba. Tik dabar pajuntu po kaklu kabantį fotoaparata – mano palydėtuovėse paveikslavomės atminčiai.

Neatsakau, nes prarandu kalbos dovaną – Miamio centre girdžiu šnekant lietuviškai. Supratusi, kad prieš ją ne tautietis, moteris ima kažką marmaliuoti kalba, panašia į anglų. Pasakau „sorry“ ir išeinu.

Gaivus vėjelis primena išvykos tikslą, suku į piceriją kitapus gatvės. „Picas gaminame tik išsinešimui“, – pasitinka mane vėl lietuviškai. Neklausiu vyruko, iš kokio Lietuvos krašto atvykęs į Miami, nes jau skubu į jo nurodytą parduotuvę.

Beeidamas pagalvoju, kad užėjau Lietuvių kvartalą. Panašų į Niujorko Kinų kvartalą ar Mažąją Italiją. Visą mėnesį gyvenau ir nežinojau, kad Miami esama tiek daug verslių tautiečių – bent jau sprendžiant iš parduotuvių, kavinių, restoranų pavadinimų. Tiesa, tarp jų pasipainioja ir viena kita lietuviška iškaba, tačiau jos užgožtos anglišku. Kaip ir priklauso iškiliam Amerikos miestui.

Čia mane prispiria reikalas ir pasuku pagal nuorodą WC. Išeinu palengvėjęs, todėl iš karto atkreipiu dėmesį į iškabą ant

didelio pastato priešais viešąjį tualetą: „Marijampolės vyriausiasis policijos komisariatas“. Pasirodo, esu Lietuvoje, o Marijampolę painioju su Miami. Štai kodėl stebėjau negirdėdamas vandenyno ošimo.

Apsipirkęs grįžtu į viešbutį, po pirmo šimto gramo skambinu vyrukui, su kuriuo buvau „Duty free“. Tas pasakoja, kad aerouoste gerokai įkaušęs ėmiau rėkauti: „Miami, Miami.“ Kadangi Vilniuje tai reiškia ir Marijampolę, mane įsodino į busiuką, kuriuo keli žmonės vyko ten izoliuotis.

Atrodo, viskas aišku, tačiau tai dar ne istorijos pabaiga. Už tai, kad izoliuotas ėjau apsipirkti, policija išrašė baudą ir liepė dešimt dienų nekelti kojos iš kambario. Visą, ką reikės, atneš viešbučio personalas.

Kaip paklusnus Lietuvos pilietis laikausi pareigūnų nurodymo. Pagrindinis mano užsiėmimas – žiūrėti televizorių ir plepėti telefonu. Kadangi į šį Miami atvykau pirmą kartą, domiuosi ir vietos gyvenimu. Antai internete radau, kad Marijampolės savivaldybės įstaigos prisi-

deda prie Lietuvių kalbos dienų. Nes, kaip savivaldybės svetainėje rašo vietos kalbos tvarkytoja Zina Eklerienė: „Lietuvių kalba – turtingiausias mūsų tautos kultūros paveldas, lenkiantis kitas Europos kalbas savo pirmapradiškumu, grynumu ir skambesiu. „Iš tikrųjų, jokia kita pasaulio kalba nėra gavusi tiek aukštų pagyrimų kaip lietuvių kalba. Lietuvių tautai buvo priskirta didelė garbė už sukūrimą, detalių išdailinimą ir vartojimą aukščiausiai išvystos žmogiškos kalbos...“ (I. Kantas). Mokykimės kitų kalbų – jos būtinos, norint bendrauti su bendraminčiais visame pasaulyje, bet pirmiausia mylėkime, puoselėkime ir tausokime savo gimtąją kalbą, protėvių mums išsaugotą, kad galėtume būsime kartoms perduoti.“

Kad jau toks reikalas, tai, sakau, užtruksiu Marijampolėje ir po izoliacijos, juolab ponia Zina kviečia dalyvauti Lietuvių kalbos dienų renginiuose. Jie truks net iki gegužės.

*Rašinio autorius yra Petro Cvirkos romano „Frank Kruk“ pagrindinio herojaus proanūkis

Atsinaujinimo metas

Jurgis MAČYS. Pandemijos pabaiga gali tapti restorano „Keta“ atgimimo pradžia. Viešojo maitinimo įstaiga, prieš keletą metų pasikeitus savininkams, tiek pat

laiko nerodė gyvybės ženklų. Nors savininkai ne kartą prašė suteikti mokesčių lengvatų, savivaldybės taryba nesutiko, nes restoranas neveikia.

Situacija gali pasikeisti baigiantis šiemetams. Tada, anot restorane dirbančių statybininkų, numatoma baigti šios įstaigos rekonstrukciją, kad ji

galėtų atnaujinti veiklą. Beje, jos nebuvo nutraukę to paties pavadinimo svečių namai ir dabar priimantys atvykstančius į Marijampolę.

Faktai apie morkas ir jų pyragas

Jolanta SABAITIENĖ, prekybos tinklo „Iki“ ekspertė. Morkos yra vienos populiariausių daržovių. Jos ypač naudingos siekiant po žiemos pastiprinti organizmą ir atgauti energiją. Morkose yra vitamino C, D, E, B, kalcio, geležies, magnio ir daug karotino, kuris organizme virsta vitaminu A.

Lietuvių virtuvėje ši daržovė naudojama bene kasdien: ji dedama į įvairias sriubas, troškinius, salotas. Nenuostabu, kad lietuviai taip mėgsta morkas. Mat įprasta, kad tam tikram kraštui būdingas vietines daržoves organizmas pasisavina geriausiai.

Pirmosios istorijoje morkos užaugintos Afganistane. Ne-

trukus ši skani daržovė paplito aplinkinėse teritorijose, o apie 1000-uosius metus ji buvo valgoma ir Viduriniuose Rytuose, ir Šiaurės Afrikoje. Kiek vėliau morkos nukeliavo į Ispaniją, o apie XIV a. jos pastebėtos Šiaurės Europos soduose ir Kinijos virtuvėje.

Nors daugeliui morkos aso-

cijuojasi su oranžine spalva, jų būna ir natūraliai baltos, geltonos ar violetinės spalvos. Pirmosios morkos buvo violetinės arba baltos. Oranžinės, tokios, prie kokių esame įpratę, išvestos po genetinės mutacijos, kai purpurinės morkos, turinčios geltonai oranžinę šerdį, prarado spalvą ir tapo vientisos oranžinės spalvos.

Virtos morkos organizmui naudingesnės nei žalios. Pašildytos išskiria net 40 procentų daugiau karotino, todėl puikiai tinka naudoti sriuboms, jas galima troškinti svieste, kepti orkaitėje ar dėti į troškinius ir

kitus patiekalus.

Nors morkas dažnai valgome ir kaip užkandį, didžiąją jų dalį (88 proc.) sudaro vanduo, todėl tai puikus produktas ir troškuliui malšinti.

Morkos nuo senovės laikų naudojamos, kaip vaistas regėjimui gerinti. Jose gausu liuteino ir likopeno bei vitamino A, kuris padeda palaikyti gerą regėjimą.

Morkose yra daug įvairių vitaminų, mineralų ir kitų naudingų medžiagų, kurios prisideda prie kaulų bei nervų sistemos stiprinimo, smegenų veiklos gerinimo.

Morkų pyragas

Reikės:

- * 2 kiaušinių;
- * 4 v.š. skysto kokosų aliejaus;
- * 6 v.š. klevų sirupo;
- * 200 ml obuolių tyrės;
- * 200 ml migdolų pieno
- * 2 vidutinio dydžio morkų;
- * 1/2 a.š. druskos;
- * 2 a.š. kepimo miltelių;
- * 1 a.š. cinamono;
- * 1 stiklinės migdolų miltų;
- * 1 stiklinės miltų;
- * saujos graikinių riešutų.

Anakardžių kremui:

- * 1 stiklinės anakardžių;
- * 100 ml riebaus kokosų pieno;
- * 3 v.š. klevų sirupo;
- * 3 v.š. skysto kokosų aliejaus;
- * 2 v.š. citrinos sulčių.

Paruošimas:

Kremas:

Anakardžių riešutus užpilame šaltu vandeniu ir paliekame išmirkinti per naktį. Po to suberiame į maisto smulkintuvą kartu su visais kitais ingredientais. Viską sutriname iki vientisos

masės. Gautą kremą perkeliame į indą, uždengiame maistine plėvele ir palaikome šaldytuve kelias valandas – šaldytuve kremas sustings ir taps tvirtesnės tekstūros.

Pyragas:

Išplakame kiaušinius, tada supilame kokosų aliejų, klevų sirupą ir obuolių tyrę. Viską gerai išmaišome. Supilame pieną ir dar kartą pamašome. Morkas sutarkuojame ir suberiame prie skystų produktų, gerai išmaišome. Prie skystų produktų masės beriamės druską, kepimo miltelius, cinamoną, abejus miltus ir viską gerai išmaišome. Į tešlą beriamės smulkintų graikiškų riešutų, išmaišome. Tešla turi būti gana tiršta.

Kepimo formą išklajame kepimo popieriumi, pilame tešlą ir kepame iki 180 laipsnių įkaitintoje orkaitėje 50 minučių. Palaukiame, kol pyragas visiškai atvės ir tepame kremą. Ant viršaus taip pat galima užberti riešutų, uogų.

Kryžiažodis

Sudarė Danutė Šulcaitė

Erškėčio vaisius, uoga					1				Turistų, keliautojų vadovas
Susijęs su praeities įvykiais					Sportinis ... (sporto šaka)	Dūmų be ... nebūna		Griešiu instrumentu	
					Britų aktorė ... Vats				
					Antras pagal dydį Peru miestas	Apatinė žmogaus blauzdikaulio išauga		Lyrikas	3
									7
					Uodžiant pajus				
	6								
	Stambus vėžiagyvis		Aušinimo patalpa		Apkirpta drabužio, audklo vieta	Neik prie arklio, nes ...		Apeninų pusiasalio tautos moteris	Japonijos didmiestis
						Filmas „Porelė iš ... miesto“			5
						8			
	Kvietimas kautis, rungtis		Izraelio miestas – ... Avivas		Gaunamieji laišukai, laikraščiai				4
						JAV kosminių tyrimų centras			
	2								
	Iškabinti, išdžiauti		Skalbiameji milteliai						Kalis
„Nemune le-dai išplauks, obelys ...“						Javų sėjimo darbai			

Knygą „Myliu ir mamą, ir tėtį laimėjo INA MINIOTIENĖ.

Prizą atsiimti redakcijoje, Kauno g. 15 (II a., 6 kab.), prieš tai susitarus tel. 8-605 99998

Kryžiažodžio atsakymus SIŪSKITE trumposiomis SMS žinutėmis

1679

SMS žinutėje rašykite:
RK1, palikti tarpą, įrašyti atsakymą ir vardą, pavardę.

SMS kaina
0,57 €

Atsakymus siųskite iki kovo 23 d. 12 val. Laimėtojas bus paskelbtas kitame laikraščio numeryje

Kilus neišskumams skambinti 8-606 11813

1	2	3	4	5	6	7	8
---	---	---	---	---	---	---	---

Kryžiažodžio (Nr. 5) atsakymas: **VALDINYS**

Vertikaliai: *Renasansas. Skiepai. Karš. Dušanbė. Deimantas. Klumis. Esame. Pirkti. Tam. Smėliu. Skinu. Saksai. Don. Sai. Mainė. Horizontaliai: Skysta. Rėkaus. Upės. Niekad. Nėlas. Panegirika. Svarbi. Skusi. Išėmė. Eisim. Nes. Atidi. „Manon“. Skirsnemunė.*